

som Følge deraf vilde den Del af Landet, som laa paa den anden Side af Aaen, ikke have syn-derlig Gavn af Banen. Denne Indvending for-
staar jeg ikke, thi det ærede Medlem veed jo, at
der er Broer over Aaen omtrent for hver halve
Mil, eller i alt Fald for hver Mil, og
talrigere ville vel Stationerne ikke blive. De
ville naturligvis blive lagte, hvor Overgange
ere, og da man jo ikke kan staa op i et Jern-
banetog over alt paa hele Strækningen, vil denne
Indvending altsaa ikke have nogen Betydning.
Det ærede Medlem fra Årsens fandt naturligvis,
at Årsens vilde blive tilfredsstillet ved Banen der-
fra til Tommerup, og deri kan jeg give ham fuld-
kommen Ret, men jeg kan dog ikke se, at For-
slaget om, at Banen skulde gaa over Nørrebrojy,
kunde være til Skade for Årsens, thi er man først
kommet paa en Jernbane, vide vi jo af en maaste
altfor rigelig Erfaring, at man ofte maa finde
sig i Omveie, og at man ogsaa godt kan det uden
at tabe de Fordele, Banen skulde bringe. Dertil
kommer, at Årsens jo ogsaa vil faae Udgang til
et noget større Opland ved at sættes i Forbindelse
med den inderste Del af Fyen. Naar det ærede
Medlem gjorde mig den Vre, rigtignok paa Fyen-
boernes Beføstning, at mene, at det var af Hensyn
til min personlige Stilling her i Thinget, som
fulgte det af mig forsvarede Forslag, kan jeg ikke
tage imod denne Vre. Der var virkelig meget
gode Grunde for Beboerne til af Hensyn til selve
Planen at vælge denne Linie, blandt Andet den,
at den er undersøgt af Regjeringen paa et
lille Stykke nær, hvorimod den Bane, som man
tænkte paa, inden jeg fremsatte dette Forslag, ikke
var undersøgt paa en meget stor Strækning og
altsaa ikke vilde kunne gennemføres her i Thinget,
inden i alt Fald en saadan Undersøgelse havde
fundet Sted. Dertil var det den Bane, som havde
Udsigt til at forene det største Antal om sig, og
hvis Årsens gaar med, omtrent alle, Noget som
jo maa lette dens Gjennemførelse. Med Hensyn
til Thybanen glædede det mig meget at høre, at
den høitærede Minister udtalte sig saa bestemt
baade imod en Dæmning og imod et Broanlæg,
thi det tror jeg rigtignok er Noget, som der ikke
bør være Tale om; men derimod tror jeg rigtig-
nok ogsaa, at skal der være Tale om en Bane,
vil der behøves en Dampferge, som kan oversføre
Vognene fra Thy til Vestjylland, og Ønsket vil
vistnok snart blive saa stærkt, at vi ikke længer
kunde modstaa det. Jeg tror derfor, at man lige
saa godt strax bør forberede sig paa, at det vil
komme, og ogsaa strax træffe saadanne Forbered-

ser ved Oddefund, at Havnene kunne ligge sær-
dige til at modtage Dampfergen. I den Henseende have
vi Udtalelser fra forrige Gang denne Sag var
til Behandling her, som ere aldeles betegnende,
saavel fra Indenrigsministerens som fra Med-
lemmernes Side. Det blev dengang udiryffelig
fremhævet, at Thy gjorde sit Bidrag til en Bane
gjennem dette Land afhængig af, at der kom fast
Forbindelse; naar der ikke kom en fast For-
bindelse — de lagde den Gang Vægt paa en
Bro og vilde ikke have en Dæmning — vilde de
ikke staa ved deres Tilbud om at bidrage til Ba-
nens Anlæg, og den ærede Ministers Forgænger
(Lobiesen) sagde f. Ex. dette: „Saafernt jeg var
Medlem af Amtsrådet, vilde jeg, hvis der ikke
kom en fast Forbindelse, ogsaa trække mig tilbage
fra denne Sag, thi det er utvivlsomt, at for hele
den Forretning, som er den mest fremherskende i
Thy, nemlig Kreaturopdrætningen, er det at have
en fast Forbindelse over Oddefund af en saa be-
tydelig Vigtighed, at jeg godt kan forstaa, at
Amtsrådet vil knytte sin Medvirken til, at der
kommer en fast Forbindelse i Stand“. Dette
blev ogsaa gjentaget af det ærede Medlem fra
Bøstervig (Bagger), som sagde, at Amtsrådets
Tilbud var knyttet til en fast Bro (Bagger:
Jeg sagde ikke en fast Forbindelse!) Ret, jeg
sagde ogsaa en fast Bro, det har det ærede Med-
lem sagt, jeg kan læse det op af Tidenden. Det
ærede Medlems Ord var: „Jeg beder gjentagende
fastholde, at saaledes som Amtsrådet har opfat-
tet Sagen, er der ingen Væksen, men en fuld-
stændig Beholden af en bestemt Plan, nemlig
Broplanen“. Jeg anser altsaa en Dampferge for
det Mindste, der vil komme; men i den Henseende
tror jeg ogsaa, at det er betegnende, hvad den
forrige Indenrigsminister, som jo maatte antages
at kende Stemminger og Tilstande angaaende
denne Sag temmelig godt, udtalte. Han sagde
saaledes, at der var Tale om, at man mulig
kunde lade sig nøie med en Bane fra Struer til
Oddefund: „Stillingen bliver ganske simpelt den,
at naar vi først have betalt en Bane mellem
Oddefund og Struer helt af Statskassen og ud-
lagt Pengene til en Dampferge, vil man ved
Statsstilskud skabe en Jernbane mellem Thisted og
det nordligste Punkt ved Overgangen over Odde-
fund; naturligvis vil man erklære sig meget uil-
freds med denne Forbindelse og da bede Staten
om det Tilskud til en fast Forbindelse, som vi
nu tilbyde“. Det er altsaa under disse Forhand-
linger saa stærkt som muligt blevet fremhævet, at
man maatte have en fast Forbindelse over Odde-